

Баланы алдын-ала баратын балабақшасымен таныстыру керек пе?

Бұл сұраққа «Әрине керек!» деп жауап береміз

Мұндай дайындықты анасынан қорықпай ажырау бастағаннан шамамен бір жарым жылдан кейін бастау керек. Осы жастан бастап, сәбилер анасынан бөліну кезінде қатты қорқуды сезінбейді, бейтаныс ересек адамды азды-көпті тыныштықпен "жібере" алады. Әрине, бұл бір жарым жыл ішінде сіздің балаңыз кенеттен сізден мүлдем тәуелсіз болады және кез-келген қонақты қуанышпен қарсы ала бастайды дегенді білдірмейді. Бейтаныс адамдардан сақ болу ұзақ уақытқа созылуы мүмкін-үш жылға дейін, ал өмірдің екінші жылының соңына дейін ол сөзсіз болады.

Егер үш жастан кейін бала өте ұялшақ болып қалса, анасынан бір қадам да кетпесе, сіз байыпты ойлануыңыз керек: сіз балаңызбен қарым-қатынасыңызды дұрыс құрып жатырсыз ба, сіз бұл алаңдаушылықты қолдайсыз ба? Балалар психологына жүгінудің мағынасы бар шығар.

Баланы балабақшаға алдын-ала дайындау керек, және көптеген ата-аналар мұны түсінеді. Бірақ дайындық, әдетте, баланың өзіне-өзі қызмет ету дағдыларын тәрбиелеуге, баланың денсаулығын нығайтуға, күн тәртібін сақтауға байланысты. Әрине, егер сіздің балаңыз балабақшаға дені сау, физикалық тұрғыдан мықты болса, егер ол өздігінен тамақтанып, киініп, бет-әлпетін жасай алса, бұл өте маңызды. Егер үй режимі мектепке дейінгі режимге мүмкіндігінше жақын болса жақсы. Мұның бәрі сіздің балаңызға тезірек үйренуге және жаңа ортаға үйренуге көмектеседі. Бірақ бұл баланың ересектер мен балалармен қарым-қатынас орнатуы үшін жеткілікті ме?

Алыстан бастаған дұрыс. Балаңызбен бірге қонаққа баруға тырысыңыз-әрине, шулы кешке емес! Одан өзінің әдептілігімен барлығын бірден таң қалдыруын талап етпеңіз. Туыстары мен достарына баламен бірден «достасуға» ұмтылмау туралы ескертіңіз. Бала бейтаныс немесе бейтаныс ересек адаммен кездескен сайын, оған сол адамға жақынырақ қарауға мүмкіндік беріңіз. Кішкентай бүлдіршін сіздің тізеңізде отырсын немесе тіпті сіздің артыңызға тығылсын. Мүмкін, бейтаныс адамның қауіп төндірмейтініне көз жеткізгеннен кейін, біраз уақыттан кейін ол танысу үшін оған жақындайды. Бұл үшін Бір емес, бірнеше кездесу қажет болуы мүмкін.

Балабақшаға түсу кезінде барлық балалар бірдей әрекет ете бермейді. Кейбіреулер топқа сенімді түрде келеді, айналасындағыларды мұқият қарастырады, не істеу керектігін таңдайды және ойнай бастайды. Басқалары мұны аз сенімділікпен жасайды. Тағы біреулері мұғалім мен балаларға негативизм көрсетеді, барлық ұсыныстарды қабылдамайды, ажырасудан ғана емес, анасынан да қорқады, көп және қатты жылайды. Балалардың бұл әртүрлі мінез-құлқын қалай түсіндіруге болады? Себептер әртүрлі болуы мүмкін. Алайда, ең бастысы және бастысы-баланың ересектермен және балалармен тәжірибесінің болмауы. Әсіресе тәжірибесі минимумға дейін тарылған балалар зардап шегеді, тек отбасы шеңберімен шектеледі. Жаңа адамдармен танысу, олармен байланыс орнату мұндай балалар үшін өте қиын. Сондықтан, баланың қарым-қатынас тәжірибесі неғұрлым кең болса, соғұрлым ол балалар ұжымына оңай енеді, тәрбиешімен қарым-қатынас соғұрлым тез қалыптасады.

Балаңызбен бірге қоғамда жиі болыңыз, сонда ол айналасында бейтаныс жүздерді көруге дағдыланады, басқа ортаға түседі. Бөтен адамдарға деген көзқарасты қалыптастыру үшін қарым-қатынас тәжірибесі оң болуы керек. Айналаңыздағы адамдарға қалай мейірімді екеніңізді, адамдармен оңай байланыста екеніңізді көріп, бала қарым-қатынас ережелерін үйренеді.

Егер сіз балаңызды балабақшаға беруді шешсеңіз, оған басынан бастап оған қызықты әрі бай уақыт өткізуге көмектесу үшін не істеп жатқаныңызды үйретуге тырысыңыз

Балабақшаға бару ол үшін психологиялық жарақат болмауы үшін, керісінше, қуанышты оқиға болуы үшін баланы жаңа ортаға алдын-ала дайындау керек. Балабақшаға баруды ұмытпаңыз, топтың күн тәртібін, тамақтану режимін және тұрмыстық жағдайларды анықтаңыз. Балабақшаға келгенге дейін шамамен бір ай бұрын баланың режимін өзгертіңіз, оны балабақшаға мүмкіндігінше жақындатыңыз. Бала таңертең ерте көтерілуге және кешке ұйықтауға үйренсін. Балабақша туралы ойға алдын-ала дайындаңыз, ол оған барады.

Балаңызды басқа отбасы мүшелерімен жиі қалдыруға тырысыңыз, сонда ол сізбен бірге болуға дағдыланбайды. Балаңызды басқа балалармен байланысқа үйретіңіз, оларды қонаққа шақырыңыз, ойын алаңдарында сөйлесіңіз. Баланы балабақшаға берудің қажеті жоқ, ол жерде оны бірден жууға, дәретханаға баруға, өздігінен киініп, шешінуге үйретеді деген үмітпен. Егер сіздің балаңыз балабақшаға құрдастар қоғамында ойнауға және көңіл көтеруге баратын балалар клубы сияқты қараса жақсы. Ол жерде қарым-қатынас жасауды, байланыс орнатуды, көпшіл болуды үйренсін. Сондықтан балабақшада басқа қабілеттерді дамытуға көбірек уақыт қалуы үшін үйде оған қажетті тұрмыстық дағдыларды сіңіруге тырысыңыз.

Тәрбиешілермен және тәрбиешінің көмекшісімен алдын-ала танысыңыз, балаңыздың ерекшеліктері, оның қалауы мен әдеттері туралы сөйлесіңіз.

Кішкентайыңызды біраз уақытқа қалдырыңыз, оның болу уақытын біртіндеп арттырыңыз. Уақыт өте келе ол жаңа ойыншықтарға және құрдастарымен араласуға құмар болады.

Бейімделу кезеңінде үйде балаға көбірек көңіл бөліңіз. Оны жиі құшақтап, сүйіңіз.

Оған өзіңізбен бірге топқа сүйікті ойыншық беріңіз.

Егер балаңыз жылап жатса және сізді жібермесе, оған бәрібір кету керек екенін айтыңыз, бірақ жақын арада міндетті түрде келіңіз. Балаңызды кезекпен жүргізіп көріңіз: әдетте әкеммен ажырасу оңайырақ.

Топтың терезелерінің астында тұрмаңыз және өзіңіз жыламаңыз, сіздің жағдайыңыз оған міндетті түрде беріледі.

Балабақшаға балаңызбен бірге әрқашан жақсы көңіл-күймен келіңіз.

Есіңізде болсын, балаңыз міндетті түрде жаңа жағдайларға бейімделеді, ең бастысы, оған көмектесу керек, өйткені бұл бірінші тәжірибе, ал алда бүкіл өмір бар.